

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж-По1-Пои 14/24
6.12.2024. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Марка Јоцића, председника већа, Милимира Лукића и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у поступку за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела према окривљеном АА, због кривичног дела из члана 346 став 5 у вези става 4 КЗ и др, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Атанасковић, изјављеној против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1.бр.9/23 од 19.08.2024. године, на рочишту одржаном дана 06. децембра 2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Атанасковић, изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1.бр.9/23 од 19.08.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1.бр.9/23 од 19.08.2024. године, усвојен је захтев Јавног тужиоца за организовани криминал за привремено одузимање имовине за коју постоје основи сумње да је проистекла из кривичног дела, те је од окривљеног АА, са личним подацима као у изреци побијаног решења, привремено одузета имовина и то: стан број ..., површине 58,65м², који се налази на адреси у ..., улица ..., на КП ..., уписан у ЛН КО..., паркинг место број ..., површине 13,83м², који се налази у оквиру стамбено-пословне зграде број ..., на адреси у ..., улица ..., на КП ..., уписано у ЛН ... КО ..., путничко моторно возило марке “...” тип ..., регистарске ознаке ..., година производње 2018., црне боје, број шасије Привремено одузимање траје најдуже док суд не одлучи о захтеву за трајно одузимање имовине, с тим што је суд до подношења захтева за трајно одузимање имовине дужан да најмање једном годишње по службеној дужности преиспита одлуку о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела. Привременом одузетом имовином управљаће Дирекција за управљање одузетом имовином у складу са одредбом члана 9 став 1 тачка 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Против наведеног решења жалбу је изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат

Маја Атанасковић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битних повреда одредаба кривичног поступка и погрешне примене закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине привремено одузимање имовине или да укине побијано решење и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

На жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Атанасковић, одговор је поднео Јавни тужилац за организовани криминал у коме је навео да су наводи жалбе браниоца окривљеног неосновани и предложио да се жалба одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одржао је рочиште, на коме су били присутни Јавни тужилац за организовани криминал Тамара Ристић, окривљени власник АА и бранилац окривљеног адвокат Миро Оровић, који се јавио по заменичком пуномоћју за браниоца окривљеног, адвоката Мају Атанасковић.

На рочишту је председник већа-судија известилац у битном изнео садржину ожалбеног решења и стање у списима предмета, прочитани су списи Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Пои.По1.бр.9/23.

Бранилац окривљеног је изнео жалбене наводе, као и предлоге, те је суд донео решење да се одбију предлози браниоца да се саслуша вештак Душанка Томашевић, чије вештачење се налази у списима предмета, купац, односно представник агенције "...” и да се саслуша мајка окривљеног ББ, на околности прихода које је она остваривала на основу уговора о закупу.

Јавни тужилац за организовани криминал на рочишту је изнела одговор на жалбу.

Након тога је суд, разматрајући списе предмета, заједно са изјављеном жалбом, одговором на жалбу и предлогом Јавног тужиоца за организовани криминал, донео одлуку као у изреци решења.

По оцени овог суда правилно је првостепени суд усвојио захтев Јавног тужиоца за организовани криминал за привремено одузимање имовине проистекле из кривичног дела, које је ближе наведено у изреци побијаног решења, имајући у виду да су испуњени услови из члана 25 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела.

Наиме, правилно је првостепени суд на основу изведених доказа утврдио да је окривљени АА власник непокретности, наведених у изреци побијаног решења, које је је стекао на основу уговора о купопродаји непокретности, које је суд ближе навео у образложењу решења, и то стан за купопродајну цену у износу од 112.100 евра, а паркинг место за износ купопродајне цене од 5.000 евра, при чему је окривљени у погледу обе непокретности, стана и гаражног места, пријавио и порез на имовину, што произлази из две пореске пријаве у списима предмета. Такође из уговора о преносу апсолутних права над употребљаваним моторним возилом, закљученим између ВВ, као продавца и АА, као купца, овереним од стране јавног бележника 27.08.2021. године, потврде Пореске управе и извода решеног захтева за регистрацију возила, утврђено је да је окривљени АА власник ПМВ марке "...”, тип ..., регистарске ознаке ..., који је

купио за износ купопродајне цене од 5.000.000,00 динара, у динарској противвредности на дан исплате.

Надаље, првостепени суд је из извештаја Јединице за финансијске истраге од 09.03.2023. године утврдио да је окривљени у периоду од 2003. до 2022. године, једино током 2015. године остварио нето зараду у укупно износу од 425.653,08 динара, односно 3457,82 евра у динарској противвредности, а према подацима Пореске управе остварио је нето приходе из радног односа и ван радног односа укупно 2.886.817,47 динара, односно 23.347,62 евра, у динарској противвредности. Даље је утврђено да је мајка власника окривљеног ББ у наведеном периоду остварила нето зараду 14.069.860,67 динара, односно 142.944,64 евра, у динарској противвредности, као и да је у наведеном периоду остварила нето приходе из радног односа, односно ван радног односа укупно 14.499.123,93 динара, односно 150.227,49 евра, у динарској противвредности.

Дакле, првостепени суд је утврдио да свеукупни приходи који су регистровани од стране надлежних државних органа окривљеног власника АА и његове мајке ББ су износили 174.575,11 евра, па када се од тога одбију минимални трошкови живота, исказани кроз вредност потрошачке корпе, која је у наведеном периоду на једног члана породице износила 38.109,33 евра, односно за два члана породице 76.218,66 евра, то је нашао да евидентирани законити приходи власника окривљеног АА и његове мајке ББ по одбитку трошкова основних егзистенцијалних потреба износе 98.356,45 евра. Суд је такође узео у обзир да је мајка окривљеног ББ, у посматраном периоду купила две непокретности, које је ближе навео у образложењу побијаног решења, за цену од 34.100 евра и за цену од 16.940 евра, па је од расположивих износа евидентираних законитих прихода власника и његове мајке, одбио износ који је потрошен за куповину предметних непокретности, односно 51.040 евра, из чега произилази да су укупни законити приходи, који су регистровани од стране надлежних државних органа за ова лица, по одбитку утврђених расхода, износили 47.316,45 евра.

Првостепени суд је имао у виду да су пуномоћници власника окривљеног АА, приложили уговор о закупу три непокретности, као и пословног простора на ..., који су у власништву ББ, а из наведених уговора, који су ближе означени у образложењу побијаног решења, произилази да су укупни приходи ББ, закључно са крајем 2022. године, износили укупно 21.160 евра за стан у улици ..., у ..., укупни приходи које је ББ остварила по основу издавања и закупа стана у улици ... у ..., износили 15.280 евра. Даље је узео у обзир да у периоду од 2003. године до 2022. године, а из достављених уговора о закупу пословног простора, локала бр. ... на ..., произилази да је ББ по основу закупа пословног простора укупно остварила износ од 9.075 евра.

У односу на уговор о закупу пословног простора, који је закључен дана 01.09.2008. године, између ББ, као закуподавца и Агенције "...", као закупца, првостепени суд је нашао да није конкретно одређен износ закупнине, већ је одређено да се купац обавезује да на име закупнине плаћа месечно закуподавцу износ који је у складу са ценом закупнине у околним локалима у динарској противвредности по званичном курсу НБЈ на дан исплате, па настале приходе од закупа по основу оваквог уговора, првостепени суд није узео у обзир, јер није могао да утврди тачан износ закупнине.

Имајући у виду све наведено, правилно је првостепени суд укупно законитим приходима власника окривљеног АА и његове мајке ББ, који су у посматраном периоду износили 92.831,45 евра, у вези са укупном вредности имовине која је предмет захтева за привремено одузимање, а који износи 159.631 евра, нашао да у конкретном случају постоји очигледна несразмера између предметне имовине и законитих прихода власника-окривљеног и његове мајке, будући да је вредност предметне имовине већа од висине њихових законитих прихода у посматраном периоду, при чему је суд приликом оцене да је у конкретном случају реч о очигледној несразмери, посебно имао у виду да су приликом обрачунавања расхода именованих лица узети у обзир минимални трошкови живота, исказани кроз вредност потрошачке корпе, док су текући расходи власника окривљеног и његове мајке у наведеном периоду били евидентно далеко већи од минималних, посебно имајући у виду број непокретности, чији је власник ББ, па и редовне трошкове одржавања таквих непокретности, трошкове одржавања аутомобила, који су у власништву именованих, а што указује да власник – окривљени и његова мајка нису имали само нужне минималне расходе у наведеном периоду, а што је прихватио овај суд.

Првостепени суд је правилно нашао да је у конкретном случају довољно посматрати период од 2003. године до 2022. године, који је уосталом и узет као референтан приликом спровођења финансијске истраге, па је нашао да чињеница да су у наведеном периоду од 19 година законити приходи окривљеног и његове мајке у очигледној несразмери са имовином коју је окривљени у том периоду стекао, односно да су такви приходи упадљиво мањи од вредности стечене имовине у истом периоду, што указује да постоје основи сумње да је таква имовина проистекла из кривичног дела, при чему је правилно нашао да би касније одузимање те имовине било знатно отежано или онемогућено, а што је прихватио и овај суд.

Стога је по оцени овог суда, правилно првостепени суд донео одлуку као у изреци побијаног решења, а жалбени наводи браниоца окривљеног оцењени су неоснованим.

Жалбом браниоца окривљеног истиче се да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенице о законитим приходима и трошковима живота АА и његовог породичног домаћинства. Најпре је погрешно утврдио период закупа пословног простора локала бр. ... на ..., у ул. ..., јер исти закупац Агенција “...” је био у закупу пословног простора од 2004. године до 2017. године, па је погрешно утврђено да је ББ по основу закупа предметног локала приходовала 9.075 евра, иако тај приход износи од 1995. године до 2022. године – 52.448 евра. Даље се истиче да је у периоду од 1981. године до јула 1998. године, покојни ГГ остварио приходе које првостепени суд није узео у обзир, а такође и од октобра 2007. године до 2010. године, ДД. Такође се указује да је поступање суда директно у супротности са одредбом члана 26 Закона, који прописује да решење о привременом одузимању мора садржати околности из којих произилази основана сумња да имовина проистиче из кривичног дела, те да је одредбом члана 23 став 2 прописана обавезна садржина захтева за привремено одузимање, који мора да садржи околности из којих произилази основана сумња да имовина проистиче из кривичног дела, те да се финансијска истрага покреће када постоје основи сумње, а услов за привремено одузимање мора бити основана сумња да

имовина потиче из кривичног дела, а што првостепени суд није утврдио.

По оцени овог суда, жалбени наводи браниоца окривљеног су неосновани, имајући у виду да је првостепени суд детаљно и јасно навео све околности и правилно утврдио да у односу на имовину која је наведена у изреци побијаног решења постоји очигледна несразмера између законитих прихода окривљеног и чланова његове породице и вредности ове имовине, чија вредност превазилази према доказима у списима предмета износ од 1.500.000,00 динара, те да постоје основи сумње да се ради о имовини проистеклој из кривичног дела и да постоји вероватноћа да би касније одузимање имовине било отежано или онемогућено, односно да су испуњени сви услови прописани одредбом члана 25 став 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела за привремено одузимање имовине, при чему је сходно одредби наведеног законског члана потребно да постоје само основи сумње да је предметна имовина проистекла из кривичног дела, а што је прихватио овај суд. Жалбени наводи којима се истиче да није обухваћен период пре 2003. године нису од утицаја, с обзиром да је правилно првостепени суд ценио период од 2003. године до 2022. године, јер је овај период узет и приликом спровођења финансијске истраге, и правилно нашао да су у овом периоду законити приходи власника у очигледној несразмери са имовином коју је власник у том периоду стекао, како је претходно образложено. Првостепени суд правилно није узео у обзир приходе од закупа пословног простора, у односу на уговор са "...", јер није могао да утврди тачан износ закупнине, како је претходно образложено, па су супротни жалбени наводи неосновани.

Како је првостепени суд за своју одлуку дао јасне и уверљиве разлоге, које је у свему као правилне прихватио и овај суд, то исти жалбеним наводима браниоца окривљеног нису доведени у сумњу, а побијано решење је правилно и на закону засновано.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 467 став 4 Законика о кривичном поступку, овај суд је донео одлуку као у изреци решења.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа-судија
Марко Јоцић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић